ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2009

Vyhlásené: 30.05.2009 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

208

ZÁKON

z 28. apríla 2009,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu v znení zákona č. 479/2005 Z. z.

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu v znení zákona č. 479/2005 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 ods. 1 sa slová „kultúrnych pamiatok a pamiatkových území“ nahrádzajú slovami „kultúrnych pamiatok, pamiatkových území, archeologických nálezov a archeologických nálezísk“.
2. V § 2 ods. 5 sa vypúšťajú slová „až do novoveku“.
3. V § 6 ods. 3 sa vypúšťa odkaz 6 vrátane poznámky pod čiarou.
4. V poznámke pod čiarou k odkazu 7 sa citácia „Zákon č. 119/1992 Zb. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov.“ nahrádza citáciou „Zákon č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov.“.
5. V § 10 ods. 2 sa za písmeno d) vkladá nové písmeno e), ktoré znie:

   „e) preskúmava záväzné stanoviská krajských pamiatkových úradov,“.
   Doterajšie písmená e) až m) sa označujú ako písmená f) až n).
6. V § 10 ods. 2 písmeno h) znie:

   „h) vedie archív[10]) v oblasti ochrany pamiatkového fondu,“.

   V poznámke pod čiarou k odkazu 10 sa citácia „Zákon Slovenskej národnej rady č. 149/1975 Zb. o archívnictve v znení neskorších predpisov.“ nahrádza citáciou „§ 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 395/2002 Z. z. o archívoch a registratúrach a o doplnení niektorých zákonov.“.
7. V § 10 ods. 2 písmeno j) znie:

   „j) zabezpečuje pamiatkové výskumy a reštaurátorské práce,“.
8. § 11 a 12 vrátane nadpisov znejú:

„§ 11
Krajský pamiatkový úrad

(1) Krajský pamiatkový úrad je v prvom stupni vecne príslušným správnym orgánom, ktorý rozhoduje o právach a povinnostiach právnických osôb a fyzických osôb na úseku ochrany pamiatkového fondu, archeologických nálezov a archeologických nálezísk, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Krajský pamiatkový úrad

a) vykonáva štátny dohľad nad stavom, využívaním a zabezpečením ochrany pamiatkového fondu a archeologických nálezísk,

b) schvaľuje zásady ochrany pamiatkového územia vypracované osobou oprávnenou podľa § 35 ods. 3, vypracúva podklady súvisiace s prípravou územnoplánovacej dokumentácie pre príslušné orgány štátnej správy a územnej samosprávy, spolupracuje s nimi v procese spracovania prípravnej, projektovej a reštaurátorskej dokumentácie na záchranu, obnovu a využitie kultúrnych pamiatok, pamiatkových území a archeologických nálezov a nálezísk,

c) poskytuje obvodným úradom na ich požiadanie, ako aj vyšším územným celkom a obciam výpisy z Ústredného zoznamu pamiatkového fondu (ďalej len „ústredný zoznam“) podľa ich územných obvodov,

d) usmerňuje činnosti právnických osôb a fyzických osôb pri záchrane, obnove a využívaní pamiatkového fondu, archeologických nálezov a archeologických nálezísk a poskytuje im odbornú a metodickú pomoc,

e) rozhoduje podľa § 24, 31 až 33, 37, 39, 42 a 43, vydáva záväzné stanoviská podľa § 30 a 32 a stanoviská podľa § 29 tohto zákona,

f) spolupracuje pri zabezpečovaní osobitnej ochrany kultúrnej pamiatky s orgánmi štátnej správy a orgánmi územnej samosprávy v období krízovej situácie a mimoriadnej situácie[11]) a pri príprave opatrení na uvedené situácie,

g) zabezpečuje v nevyhnutných prípadoch dočasnú odbornú úschovu hnuteľných kultúrnych pamiatok,

h) poskytuje obci metodickú a odbornú pomoc pri evidovaní miestnych pamätihodností obce,

i) dohliada na dodržiavanie tohto zákona a prijíma opatrenia na odstránenie nedostatkov pri ochrane pamiatkového fondu,

j) ukladá pokuty podľa § 42 a 43.

§ 12
Oprávnenia a povinnosti osôb vykonávajúcich štátny dohľad na úseku ochrany pamiatkového fondu

(1) Osoby, ktoré podľa § 5, 10 a 11 plnia úlohy štátnej správy na úseku ochrany pamiatkového fondu, sú pri výkone štátneho dohľadu oprávnené

a) vstupovať na archeologické nálezy a archeologické náleziská, do priestorov nehnuteľných kultúrnych pamiatok a na nehnuteľnosti v pamiatkovom území; ak sú obydlím, len so súhlasom toho, kto v nich býva,[12])

b) požadovať predloženie hnuteľnej kultúrnej pamiatky a archeologického nálezu na výskumné účely alebo z dôvodu ich hroziaceho poškodenia alebo zničenia,

c) vyžadovať od fyzických osôb a právnických osôb potrebnú súčinnosť, najmä vyjadrenia a informácie, ktoré sa týkajú uplatňovania tohto zákona, predloženie dokladov a iných písomností,

d) použiť technické prostriedky na zhotovenie dokumentácie a vyhotoviť písomný záznam zo zistených skutočností.

(2) Pri výkone štátneho dohľadu sú osoby podľa odseku 1 povinné

a) preukázať sa služobným preukazom a písomným poverením ministerstva, pamiatkového úradu alebo krajského pamiatkového úradu, na ktorého pokyn sú oprávnené vykonať štátny dohľad,

b) zachovávať mlčanlivosť vo veciach, o ktorých sa pri výkone štátneho dohľadu dozvedeli.“.

V poznámke pod čiarou k odkazu 11 sa citácia „Zákon č. 302/2001 Z. z. o samospráve vyšších územných celkov (zákon o samosprávnych krajoch).“ nahrádza citáciou „§ 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov.“.

9. § 15 vrátane nadpisu znie:

„§ 15
Vyhlasovanie kultúrnej pamiatky

(1) Pamiatkový úrad vyhlasuje za kultúrnu pamiatku hnuteľnú vec alebo nehnuteľnú vec, ktorá má pamiatkovú hodnotu. Za kultúrnu pamiatku môže vyhlásiť aj súbor takých vecí.

(2) Krajský pamiatkový úrad alebo pamiatkový úrad vypracuje podklady na vyhlásenie veci za kultúrnu pamiatku z vlastného podnetu alebo na podnet právnickej osoby alebo fyzickej osoby, v odôvodnených prípadoch v spolupráci s vedeckými pracoviskami Slovenskej akadémie vied a ďalšími odbornými a vedeckými inštitúciami.[15])

(3) Vlastník veci, ktorá je predmetom konania o vyhlásení za kultúrnu pamiatku, je účastníkom konania. Ak má byť vyhlásená za kultúrnu pamiatku nehnuteľná vec, účastníkom konania je aj obec.

(4) Vlastník veci, ktorá je predmetom konania o vyhlásení za kultúrnu pamiatku, je povinný od doručenia oznámenia o začatí konania o vyhlásení veci za kultúrnu pamiatku

a) chrániť vec pred poškodením, zničením, stratou, odcudzením alebo vývozom z územia Slovenskej republiky a oznámiť pamiatkovému úradu každú zamýšľanú alebo uskutočnenú zmenu jej vlastníctva,

b) poskytnúť na písomnú výzvu krajského pamiatkového úradu alebo pamiatkového úradu potrebné údaje o veci alebo umožniť oprávneným osobám obhliadku veci s cieľom vyhotoviť odbornú dokumentáciu.

(5) Pamiatkový úrad bezodkladne zašle rozhodnutie o vyhlásení veci za kultúrnu pamiatku alebo o zamietnutí vyhlásenia veci za kultúrnu pamiatku vlastníkovi veci, krajskému pamiatkovému úradu, a ak je vyhlásená za kultúrnu pamiatku nehnuteľná vec, aj obci. Právoplatné rozhodnutie o vyhlásení nehnuteľnej veci za kultúrnu pamiatku zašle pamiatkový úrad aj príslušnej správe katastra.[16]) “.

V poznámke pod čiarou k odkazu 15 sa citácia „Zákon č. 115/1998 Z. z. o múzeách a galériách a o ochrane predmetov múzejnej hodnoty a galerijnej hodnoty.“ nahrádza citáciou „Zákon č. 206/2009 Z. z. o múzeách a o galériách a o ochrane predmetov kultúrnej hodnoty a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.“.

10. V § 18 odsek 2 znie:

„(2) Ochranné pásmo vyhlasuje na základe stanoviska obce pamiatkový úrad rozhodnutím, v ktorom vymedzí jeho územie a podmienky ochrany. Účastníci konania o vyhlásení ochranného

pásma sú upovedomení o začatí konania formou verejnej vyhlášky. Doručenie rozhodnutia o vyhlásení ochranného pásma sa vykoná verejnou vyhláškou.“.

11. V § 20 odsek 1 znie:

„(1) Ak nastanú nové skutočnosti, môže pamiatkový úrad vyhlásenie kultúrnej pamiatky alebo vláda vyhlásenie pamiatkovej rezervácie alebo ministerstvo vyhlásenie pamiatkovej zóny zmeniť vo verejnom záujme alebo po zániku pamiatkových hodnôt aj zrušiť. Vyhlásenie ochranného pásma podľa § 18 ods. 2 môže pamiatkový úrad rozhodnutím na základe stanoviska obce vo verejnom záujme zmeniť alebo zrušiť. Ak dôjde k zrušeniu vyhlásenia kultúrnej pamiatky, pamiatkovej rezervácie alebo pamiatkovej zóny, pamiatkový úrad rozhodnutím zruší vyhlásenie ochranného pásma.“.

12. V § 20 odsek 3 znie:

„(3) Krajský pamiatkový úrad alebo pamiatkový úrad vypracúva podklady na zmenu alebo zrušenie vyhlásenia na základe podnetu právnickej osoby, fyzickej osoby alebo z vlastného podnetu. Ak ide o zmenu alebo zrušenie vyhlásenia nehnuteľnej kultúrnej pamiatky, pamiatkovej rezervácie alebo pamiatkovej zóny, k podkladu si krajský pamiatkový úrad alebo pamiatkový úrad vyžiada aj vyjadrenie obce.“.

13. V § 22 sa odsek 4 dopĺňa písmenom d), ktoré znie:

„d) premiestnenie kultúrnej pamiatky do zbierkového fondu múzea alebo galérie.“.

14. V § 22 sa vypúšťa odsek 5.

Odseky 6 a 7 sa označujú ako odseky 5 a 6.

Poznámka pod čiarou k odkazu 18 sa vypúšťa.

15. V § 22 ods. 6 sa odkaz 19 nahrádza odkazom 10 a poznámka pod čiarou k odkazu 19 sa vypúšťa.

16. V § 24 ods. 3 sa za slovo „rozhodnutia“ vkladá slovo „krajského“.

17. V § 24 ods. 4 druhej vete sa za slovo „rozhodne“ vkladá slovo „krajský“.

18. V poznámke pod čiarou k odkazu 23 sa citácia „Zákon č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch v znení zákona č. 238/2000 Z. z.“ nahrádza citáciou „§ 17 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

19. V § 28 ods. 2 písmená g) a h) znejú:

„g) zabezpečiť osobitnú ochranu kultúrnej pamiatky a na nevyhnutný čas zveriť hnuteľnú kultúrnu pamiatku do úschovy na vopred určenom mieste, ak vznikne mimoriadna situácia,[11])

h) zabezpečiť osobitnú ochranu kultúrnej pamiatky, na nevyhnutný čas zveriť hnuteľnú kultúrnu pamiatku do úschovy na vopred určenom mieste v období krízovej situácie a v čase vojny a v čase vojnového stavu[26]) zabezpečiť kultúrnu pamiatku podľa predpisov medzinárodného práva.[27])“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 25 sa vypúšťa.

Poznámka pod čiarou k odkazu 26 znie:

„26) Čl. 2 a 3 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov.“.

20. V § 29 odsek 4 znie:

„(4) Orgán oprávnený schváliť územnoplánovaciu dokumentáciu územia,[28a]) v ktorom sa nachádza pamiatková rezervácia, pamiatková zóna, nehnuteľná kultúrna pamiatka, ochranné pásmo, archeologický nález alebo archeologické nálezisko evidované podľa § 41, si pred jej schválením vyžiada stanovisko miestne príslušného krajského pamiatkového úradu.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 28a znie:

„28a) § 22 zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov.“.

21. V § 30 odsek 3 znie:

„(3) Umiestniť reklamné, informačné, propagačné alebo akékoľvek technické zariadenie na nehnuteľnej kultúrnej pamiatke alebo v pamiatkovom území možno len na základe rozhodnutia krajského pamiatkového úradu. Ak umiestnenie povoľuje stavebný úrad, krajský pamiatkový úrad vydá záväzné stanovisko a je v konaní stavebného úradu dotknutým orgánom;[29a]) krajský pamiatkový úrad vydá záväzné stanovisko aj v takomto konaní stavebného úradu v ochrannom pásme.“.

22. V § 30 ods. 4 sa slovo „Stanovisko“ nahrádza slovami „Záväzné stanovisko“.

Odkaz 30 za slovom „zákonom“ sa vrátane poznámky pod čiarou vypúšťa.

23. § 31 vrátane nadpisu znie:

„§ 31
Konanie o náprave

(1) Ak krajský pamiatkový úrad zistí, že vlastník nezabezpečuje základnú ochranu kultúrnej pamiatky podľa § 27 alebo nehnuteľnosti v pamiatkovom území podľa § 29, začne konanie o to, aby vlastník v určenej lehote a za určených podmienok zabezpečil na vlastné náklady nápravu, a to najmä uvedením veci do stavu, ktorý neohrozuje zachovanie jej pamiatkových hodnôt.

(2) Ak sa na uskutočnenie nápravy vyžaduje prípravná dokumentácia, projektová dokumentácia alebo iné podklady, krajský pamiatkový úrad v konaní podľa odseku 1 uloží vlastníkovi ich predloženie v určenom rozsahu a lehote.

(3) Ak ide o ohrozenie kultúrnej pamiatky, nehnuteľnosti v pamiatkovom území alebo pamiatkového územia, krajský pamiatkový úrad podá podnet príslušnému orgánu na zákaz alebo obmedzenie nepovolenej činnosti a takej povolenej činnosti, ktorá ohrozuje zachovanie kultúrnej pamiatky alebo môže spôsobiť jej poškodenie, zničenie alebo odcudzenie. Ak ide o závažné a bezprostredné ohrozenie kultúrnej pamiatky, nehnuteľnosti v pamiatkovom území alebo pamiatkového územia, môže krajský pamiatkový úrad rozhodnúť okamžite. Odvolanie proti rozhodnutiu podľa predchádzajúcej vety nemá odkladný účinok.

(4) Ak vlastník hnuteľnej kultúrnej pamiatky nezabezpečí podmienky na jej zachovanie, ochranu pred poškodením, zničením alebo odcudzením, krajský pamiatkový úrad rozhodne o jej prevzatí do úschovy alebo o premiestnení do úschovy v odbornej inštitúcii, a to až dovtedy, kým trvajú dôvody na jej premiestnenie.“.

24. Názov piatej časti znie:

„OBNOVA A REŠTAUROVANIE KULTÚRNEJ PAMIATKY A ÚPRAVA NEHNUTEĽNOSTI“.

25. § 32 vrátane nadpisu znie:

„§ 32
Obnova kultúrnej pamiatky a úprava nehnuteľnosti

(1) Obnova kultúrnej pamiatky (ďalej len „obnova“) podľa tohto zákona je súbor špecializovaných odborných činností, ktorými sa vykonáva údržba, konzervovanie, oprava, adaptácia a rekonštrukcia kultúrnej pamiatky alebo jej časti.

(2) Pred začatím obnovy je vlastník kultúrnej pamiatky povinný krajskému pamiatkovému úradu predložiť žiadosť o vydanie rozhodnutia o zámere obnovy. Ak vlastník začne obnovu bez právoplatného rozhodnutia o zámere obnovy, krajský

pamiatkový úrad začne konanie o obnove vydaním oznámenia o začatí konania o obnove, ktoré doručí vlastníkovi kultúrnej pamiatky, a vyzve ho, aby práce až do vydania rozhodnutia zastavil.

(3) K žiadosti o vydanie rozhodnutia o zámere obnovy priloží vlastník zámer obnovy, ktorý obsahuje identifikačné údaje o kultúrnej pamiatke, majetkovoprávne údaje o kultúrnej pamiatke, plánované budúce využitie kultúrnej pamiatky a špecifikáciu predpokladaných zmien kultúrnej pamiatky.

(4) V rozhodnutí o zámere obnovy podľa odseku 2 krajský pamiatkový úrad uvedie, či navrhovaný zámer je z hľadiska záujmov chránených týmto zákonom prípustný, a určí podmienky, za ktorých možno predpokladaný zámer obnovy pripravovať a vykonávať tak, aby sa kultúrna pamiatka neohrozila, nepoškodila alebo nezničila, najmä či tento zámer obnovy možno pripravovať iba na základe výskumov a inej prípravnej dokumentácie a projektovej dokumentácie.

(5) Pred začatím novej stavby alebo úpravy pozemku alebo stavby, ktorá nie je kultúrnou pamiatkou (ďalej len „úprava nehnuteľnosti“), ale sa nachádza v pamiatkovom území, je vlastník takej nehnuteľnosti povinný vyžiadať si rozhodnutie krajského pamiatkového úradu, a to predložením žiadosti o vydanie rozhodnutia o zámere úpravy nehnuteľnosti v pamiatkovom území. Ak vlastník začne úpravu nehnuteľnosti v pamiatkovom území bez právoplatného rozhodnutia o zámere úpravy, krajský pamiatkový úrad začne správne konanie vydaním oznámenia o začatí úpravy nehnuteľnosti v pamiatkovom území, ktoré doručí vlastníkovi nehnuteľnosti, a vyzve ho, aby práce až do vydania rozhodnutia zastavil.

(6) K žiadosti o vydanie rozhodnutia o zámere úpravy nehnuteľnosti v pamiatkovom území priloží vlastník zámer úpravy nehnuteľnosti, ktorý obsahuje údaje o nehnuteľnosti, základné majetkovoprávne údaje o nehnuteľnosti, plánované využitie nehnuteľnosti a špecifikáciu predpokladaných plošných a priestorových zmien.

(7) V rozhodnutí podľa odseku 5 krajský pamiatkový úrad uvedie, či navrhovaný zámer je z hľadiska záujmov chránených týmto zákonom prípustný, a určí podmienky vykonania úprav nehnuteľnosti v pamiatkovom území, najmä zásady objemového členenia, výškového usporiadania a architektonického riešenia exteriéru nehnuteľnosti. Krajský pamiatkový úrad zároveň určí, či tieto úpravy možno vykonať iba na základe výskumov a inej prípravnej dokumentácie a projektovej dokumentácie.

(8) Projektovú dokumentáciu obnovy a projektovú dokumentáciu úprav nehnuteľnosti v pamiatkovom území môže spracovať len fyzická osoba autorizovaná podľa osobitného predpisu.[31])

(9) Projektovú dokumentáciu vypracovanú podľa odseku 8 a každú jej zmenu je vlastník povinný v priebehu spracovania prerokovať s krajským pamiatkovým úradom z hľadiska zachovania pamiatkovej hodnoty kultúrnej pamiatky alebo pamiatkového územia.

(10) Pred začatím obnovy alebo úpravy nehnuteľnosti v pamiatkovom území je vlastník povinný krajskému pamiatkovému úradu predložiť prípravnú a projektovú dokumentáciu podľa odsekov 4, 7 až 9. Krajský pamiatkový úrad vydá osobitné záväzné stanovisko o každej prípravnej dokumentácii a každej projektovej dokumentácii obnovy a úpravy nehnuteľnosti v pamiatkovom území.

(11) Pred začatím úpravy nehnuteľnosti, ktorá nie je kultúrnou pamiatkou, ale sa nachádza v ochrannom pásme, je vlastník takej nehnuteľnosti povinný vyžiadať si záväzné stanovisko krajského pamiatkového úradu, a to predložením žiadosti o vydanie záväzného

stanoviska o zámere úpravy nehnuteľnosti v ochrannom pásme. Krajský pamiatkový úrad vydá záväzné stanovisko o zámere úpravy nehnuteľnosti v ochrannom pásme, v ktorom určí, či je navrhovaný zámer z hľadiska záujmov chránených týmto zákonom prípustný, a určí podmienky vykonania úprav nehnuteľnosti, najmä zásady objemového členenia, výškového usporiadania a architektonického riešenia exteriéru nehnuteľnosti.

(12) V územnom konaní, v stavebnom konaní, v konaní o povolení zmeny stavby, v konaní o dodatočnom povolení stavby, v konaní o ohlásení udržiavacích prác, v kolaudačnom konaní, v konaní o zmene v užívaní stavby, v konaní o povolení terénnych úprav, prác a zariadení alebo v konaní o odstránení nehnuteľnej kultúrnej pamiatky alebo stavby v pamiatkovom území a v ochrannom pásme rozhoduje stavebný úrad[31a]) na základe záväzného stanoviska[31b]) krajského pamiatkového úradu. Stavebný úrad postupuje tak aj vtedy, ak práce možno vykonať na základe ohlásenia. Na vydanie záväzného stanoviska sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[31c])

(13) V priebehu obnovy kultúrnej pamiatky a úpravy nehnuteľnosti v pamiatkovom území a ochrannom pásme vykonáva krajský pamiatkový úrad štátny dohľad. Zistené nedostatky oznámi stavebnému úradu.[32]) Ak krajský pamiatkový úrad zistí nedostatky, ktorých následkom by mohlo byť ohrozenie, poškodenie alebo zničenie pamiatkových hodnôt kultúrnej pamiatky alebo pamiatkového územia, alebo zistí konanie vlastníka v rozpore s rozhodnutím alebo záväzným stanoviskom, rozhodnutím o zastavení prác práce zastaví. Odvolanie proti rozhodnutiu podľa predchádzajúcej vety nemá odkladný účinok.

(14) Ak v priebehu obnovy alebo úpravy nehnuteľnosti dôjde k odkrytiu nepredpokladaného nálezu, ten, kto práce vykonáva, je povinný až do vydania rozhodnutia krajského pamiatkového úradu zastaviť tie práce, ktoré ohrozujú nález alebo nálezovú situáciu. Krajský pamiatkový úrad rozhodne o ďalšom postupe najneskôr do troch pracovných dní od oznámenia nálezu.

(15) Vlastník je povinný jedno vyhotovenie kompletnej dokumentácie skutočne vykonanej obnovy odovzdať bezplatne najneskôr do 15 dní od skončenia prác krajskému pamiatkovému úradu.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 31a až 32 znejú:

„31a) Piata časť zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov.

31b) § 140b zákona č. 50/1976 Zb. v znení zákona č. 479/2005 Z. z.

31c) Zákon č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov.

32) § 102 zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov.“.

26. V § 35 odsek 2 znie:

„(2) Výskum sa vykonáva na prípravu obnovy a reštaurovania kultúrnych pamiatok a úpravy nehnuteľností v pamiatkových územiach, na záchranu archeologických nálezov, na vypracovanie zásad ochrany pamiatkových území a na vedecké a dokumentačné účely.“.

27. V § 36 ods. 3 sa na konci bodka nahrádza čiarkou a pripájajú sa tieto slová: „z ktorých najmenej jedna je zamestnancom právnickej osoby v pracovnom pomere na ustanovený týždenný pracovný čas.“.

28. V § 37 odseky 3 a 4 znejú:

„(3) O nevyhnutnosti vykonať záchranný výskum rozhoduje krajský pamiatkový úrad na podnet stavebného úradu, pamiatkového úradu alebo z vlastného podnetu. Krajský pamiatkový úrad bezodkladne zašle rozhodnutie o vykonaní záchranného výskumu stavebnému úradu.

(4) Ak stavebník alebo ten, kto má rozhodnutie podľa odseku 3 vykonať, nemôže z objektívnych dôvodov zabezpečiť oprávnenú osobu, určí ministerstvo na návrh pamiatkového úradu oprávnenú osobu na vykonanie záchranného výskumu.“.

29. V § 39 odsek 3 znie:

„(3) Druh, rozsah, spôsob vykonávania výskumu a nakladanie s nálezmi určí vo svojom rozhodnutí podľa § 32 ods. 4 a 7 alebo podľa § 37 ods. 3 krajský pamiatkový úrad.“.

30. V § 39 odseky 5 a 6 znejú:

„(5) Ak ide o archeologický výskum a výskum na kultúrnej pamiatke, na pamiatkovom území alebo na území ochranného pásma, oprávnené osoby podľa § 35 ods. 3 a podľa § 36 ods. 2 sú povinné do piatich dní oznámiť začatie a ukončenie výskumu krajskému pamiatkovému úradu.

(6) Nepovolené výskumy a výkopy na kultúrnych pamiatkach, pamiatkových územiach, archeologických nálezoch a archeologických náleziskách, ako aj nepovolený zber, premiestňovanie hnuteľných nálezov, ich neoprávnená držba a vyhľadávanie pomocou detekčných zariadení sa zakazujú. Povrchový zber a nedeštruktívna prospekcia oprávnenými právnickými osobami podľa § 36 ods. 2 sa nepovažujú za nepovolený výskum.“.

31. V § 39 odsek 9 znie:

„(9) Vlastník alebo ten, kto výskum vykonáva na vedecké alebo dokumentačné účely, je povinný krajskému pamiatkovému úradu odovzdať bezodplatne jedno vyhotovenie výskumnej dokumentácie; o lehote na jej odovzdanie rozhodne krajský pamiatkový úrad. Ak ide o archeologický výskum, vlastník alebo ten, kto výskum vykonáva na vedecké alebo dokumentačné účely, je povinný odovzdať bezodplatne jedno vyhotovenie výskumnej dokumentácie aj archeologickému ústavu na vedenie evidencie podľa § 41 ods. 1.“.

32. § 39 sa dopĺňa odsekom 10, ktorý znie:

„(10) Archeologický nález nájdený podľa § 35 až 37 je osoba podľa § 35 ods. 3 a § 36 ods. 2 povinná držať a chrániť až do odovzdania archeologického nálezu podľa § 40 ods. 8 alebo až do prevodu vlastníckeho práva alebo správy podľa § 40 ods. 9. Archeologický nález nemôže osoba podľa § 35 ods. 3 a § 36 ods. 2 previesť, ani inak scudziť alebo prenechať do užívania iným osobám.“.

33. V § 40 odsek 5 znie:

„(5) Archeologický nález je vlastníctvom Slovenskej republiky. Správcom archeologického nálezu je od nájdenia archeologického nálezu archeologický ústav alebo múzeum zriadené ústredným orgánom štátnej správy, ak sa archeologický nález našiel nimi vykonávaným archeologickým výskumom. V ostatných prípadoch je správcom archeologického nálezu pamiatkový úrad, a to od prijatia výskumnej dokumentácie krajským pamiatkovým úradom podľa § 39 ods. 9.“.

34. V § 40 sa za odsek 6 vkladajú nové odseky 7 až 9, ktoré znejú:

„(7) Ak je správcom archeologického nálezu archeologický ústav alebo múzeum zriadené ústredným orgánom štátnej správy, vedie evidenciu archeologického nálezu podľa osobitného predpisu.[15]) Ak je správcom archeologického nálezu pamiatkový úrad, vedie osobitnú evidenciu archeologického nálezu, ktorá vždy obsahuje zoznam vecí s uvedením identifikačných údajov a spôsob naloženia s týmto majetkom štátu. Osobitnú evidenciu pamiatkový úrad uschováva počas piatich rokov nasledujúcich po roku, v ktorom s archeologickým nálezom naložil.

(8) Správca archeologického nálezu môže previesť vlastníctvo hnuteľného archeologického nálezu len na obec alebo samosprávny kraj do správy nimi zriadeného múzea alebo na Národnú banku Slovenska,[37a]) a to bezodplatne. Správca archeologického nálezu môže previesť správu hnuteľného archeologického nálezu len na múzeum zriadené ústredným orgánom štátnej správy alebo Slovenskou akadémiou vied. Hnuteľný archeologický nález sa ďalej chráni podľa osobitných predpisov.[15])

(9) Správca archeologického nálezu môže bezodplatne previesť vlastníctvo nehnuteľného archeologického nálezu len na vlastníka pozemku, obec alebo samosprávny kraj. Správca archeologického nálezu môže previesť správu nehnuteľného archeologického nálezu štátnej rozpočtovej organizácii alebo štátnej príspevkovej organizácii.“.
Doterajšie odseky 7 a 8 sa označujú ako odseky 10 a 11.
Poznámka pod čiarou k odkazu 37a znie:

„37a) § 3 ods. 3 zákona č. 206/2009 Z. z.“.

35. V § 40 ods. 11 sa slová „nálezné, ktoré sa rovná hodnote materiálu, ak je nález vyhotovený z drahých kovov alebo z iných cenných materiálov, v ostatných prípadoch nálezné v sume, ktorá sa rovná 20 %“ nahrádzajú slovami „nálezné v sume až do výšky 100 %“.

36. § 40 sa dopĺňa odsekom 12, ktorý znie:

„(12) Pri nakladaní správcu s archeologickým nálezom podľa odsekov 7 až 9 sa nepostupuje podľa osobitného predpisu.[37b])“.
Poznámka pod čiarou k odkazu 37b znie:

„37b) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov.“.

37. V § 41 odsek 3 znie:

„(3) Evidencia nálezísk vedená pamiatkovým úradom podľa odseku 2 je podkladom na výkon štátnej správy podľa tohto zákona. Krajský pamiatkový úrad na základe výpisu z tejto evidencie vedie evidenciu archeologických nálezísk vo svojom územnom obvode.“.

38. § 42 a 43 vrátane nadpisov znejú:

„§ 42
Priestupky

(1) Priestupku na úseku ochrany pamiatkového fondu sa dopustí ten, kto

a) nechráni hnuteľnú vec alebo nehnuteľnú vec pred ohrozením, poškodením, znehodnotením, odcudzením a vývozom z územia Slovenskej republiky v čase od doručenia oznámenia o začatí konania o vyhlásení veci za kultúrnu pamiatku až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia,

b) nesplní oznamovaciu povinnosť ustanovenú podľa tohto zákona,

c) neodovzdá dokumentáciu podľa § 32, 33 a 39,

d) premiestni kultúrnu pamiatku bez predchádzajúceho súhlasu krajského pamiatkového úradu podľa § 24,

e) umiestni reklamné, informačné, propagačné alebo akékoľvek technické zariadenie na kultúrnej pamiatke, v pamiatkovom území alebo v ochrannom pásme bez rozhodnutia alebo záväzného stanoviska krajského pamiatkového úradu alebo nedodržiava podmienky určené v tomto rozhodnutí alebo záväznom stanovisku,

f) uskutočňuje stavbu, stavebnú zmenu alebo udržiavacie práce na nehnuteľnej veci, ktorá nie je kultúrnou pamiatkou, ak sa nachádza v pamiatkovom území alebo ochrannom pásme bez právoplatného rozhodnutia alebo záväzného stanoviska

krajského pamiatkového úradu, alebo nedodržiava podmienky určené v tomto rozhodnutí alebo záväznom stanovisku,

g) spôsobuje svojím konaním nepriaznivé zmeny stavu kultúrnej pamiatky alebo pamiatkového územia, alebo ich ochranného pásma alebo ohrozuje ich ochranu,

h) nenakladá s nálezom podľa tohto zákona.

i) nedodržiava podmienky vykonávania pamiatkového výskumu,

j) nezabezpečí realizovanie pamiatkového výskumu podľa rozhodnutia alebo záväzného stanoviska krajského pamiatkového úradu,

k) vykonáva bez rozhodnutia výkopy a výskumy na kultúrnych pamiatkach, pamiatkových územiach alebo archeologických náleziskách, vyhľadáva archeologické nálezy a vykonáva ich zber,

l) nezabezpečuje základnú ochranu kultúrnej pamiatky podľa § 27, neudržiava ju v dobrom stave a využíva ju spôsobom, ktorý ju ohrozuje, poškodzuje, znehodnocuje alebo ničí, alebo ju nechráni pred odcudzením,

m) nevykoná nápravu uloženú krajským pamiatkovým úradom podľa § 31,

n) vykonáva obnovu a reštaurovanie kultúrnej pamiatky bez rozhodnutia alebo záväzného stanoviska príslušného orgánu na ochranu pamiatkového fondu alebo nedodržiava podmienky určené v rozhodnutí alebo v záväznom stanovisku,

o) zapožičia do zahraničia, pokúsi sa do zahraničia vyviezť alebo vyvezie kultúrnu pamiatku bez povolenia ministerstva.

(2) Za priestupok podľa odseku 1 môže krajský pamiatkový úrad uložiť pokutu až do výšky 200 000 eur. Krajský pamiatkový úrad pokutu zvýši až na dvojnásobok, ak ide o kultúrnu pamiatku, pamiatkové územie, ochranné pásmo alebo archeologické nálezisko zapísané do Zoznamu svetového dedičstva. V prípade, ak nedošlo k náprave, pokutu možno uložiť aj opakovane.

(3) Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch.[38])

(4) Výnosy z pokút uložených za priestupky podľa odseku 1 sú príjmom štátneho rozpočtu.

§ 43
Iné správne delikty

(1) Krajský pamiatkový úrad uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, pokutu

a) od 100 eur do 200 000 eur, ak sa dopustí protiprávneho konania uvedeného v § 42 ods. 1 písm. a) až e),

b) od 200 eur do 400 000 eur, ak sa dopustí protiprávneho konania uvedeného v § 42 ods. 1 písm. f) až i),

c) od 300 eur do 1 000 000 eur, ak sa dopustí protiprávneho konania uvedeného v § 42 ods. 1 písm. j) až o).

(2) Pokuta je splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bola uložená.

(3) Pokutu možno uložiť len do jedného roka odo dňa, keď sa o protiprávnom konaní krajský pamiatkový úrad dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď došlo k

protiprávnemu konaniu podľa odseku 1. V prípade, ak nedošlo k náprave, pokutu možno uložiť aj opakovane.

(4) Krajský pamiatkový úrad pokutu podľa odseku 1 zvýši až na dvojnásobok, ak ide o kultúrnu pamiatku, pamiatkové územie, ochranné pásmo alebo archeologické nálezisko zapísané do Zoznamu svetového dedičstva.

(5) Pri určovaní výšky pokuty podľa odseku 1 sa prihliada na závažnosť a dĺžku trvania protiprávneho konania, význam kultúrnej pamiatky alebo pamiatkového územia, rozsah hroziacej škody alebo spôsobenej škody a stratu pamiatkovej hodnoty. Škoda na kultúrnej pamiatke sa určí najmenej vo výške oprávnených nákladov na jej vrátenie do pôvodného stavu rekonštrukciou alebo reštaurovaním pri použití pôvodných materiálov a technologických postupov. Pri poškodení alebo zničení archeologického náleziska sa škoda určí vo výške nákladov na realizáciu archeologického výskumu.

(6) Výnosy z pokút uložených za iné správne delikty podľa odseku 1 sú príjmom štátneho rozpočtu.“.

39. Za § 43 sa vkladá § 43a, ktorý znie:

„§ 43a

(1) Ak je ohrozené zachovanie a riadne užívanie nehnuteľnej kultúrnej pamiatky, môže krajský pamiatkový úrad dať príslušnému stavebnému úradu podnet na jej vyvlastnenie vo verejnom záujme. Na vyvlastňovacie konanie sa vzťahujú osobitné predpisy.[38a])

(2) Ak ide o nepovolený zásah do hmotnej podstaty kultúrnej pamiatky s následkom trvalého poškodenia jej pamiatkových hodnôt alebo zničenia veci samej alebo o poškodenie archeologického nálezu alebo archeologického náleziska, postúpia orgány štátneho dohľadu vec orgánom činným v trestnom konaní.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 38a znie:

„38a) § 108 až 116 zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov.“.

40. V § 44 ods. 1 v druhej vete sa slovo „starostlivosťou“ nahrádza slovom „ochranou“.

41. V poznámke pod čiarou k odkazu 39 sa citácia „§ 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 115/1998 Z. z. Zákon Slovenskej národnej rady č. 149/1975 Zb. Zákon č. 183/2000 Z. z. o knižniciach, o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 27/1987 Zb. o štátnej pamiatkovej starostlivosti a o zmene a doplnení zákona č. 68/1997 Z. z. o Matici slovenskej v znení neskorších predpisov.“ nahrádza citáciou „§ 2 ods. 2 zákona č. 206/2009 Z. z. § 2 ods. 2 zákona č. 395/2002 Z. z. v znení zákona č. 216/2007 Z. z. § 18 ods. 1 zákona č. 183/2000 Z. z. o knižniciach, o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 27/1987 Zb. o štátnej pamiatkovej starostlivosti a o zmene a doplnení zákona č. 68/1997 Z. z. o Matici slovenskej.“.

42. V § 44 ods. 4 sa na konci pripája táto veta: „Ak je v správnom konaní väčší počet účastníkov konania, správny orgán doručuje účastníkom konania verejnou vyhláškou.“.

43. Za § 44 sa vkladá § 44a, ktorý znie:

„§ 44a

Rozhodnutia vydané po účinnosti tohto zákona podľa § 24 ods. 1 a 3, § 25 ods. 2, § 30 ods. 3, § 32 ods. 2 a 5, § 33 ods. 2 a § 39 ods. 1 a 3 po uplynutí troch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti strácajú platnosť, ak v tejto lehote nebol vykonaný úkon, na ktorý sa vzťahujú. Záväzné stanoviská podľa § 30 ods. 3 a 4 a § 32 ods. 11 a 12 po uplynutí troch rokov odo dňa ich vydania strácajú platnosť, ak nedošlo k ich použitiu na účel, na ktorý sú určené.“.

44. Za § 45 sa vkladá § 45a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 45a
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. júna 2009

Konania začaté pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.“.

Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júna 2009.

Ivan Gašparovič v. r.

Pavol Paška v. r.

Robert Fico v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.